

WA 4120 –11/2021-w

Łódź, dnia 19 kwietnia 2021 r.

Pan
Krzysztof Mączkowski
Skarbnik Miasta Łodzi

Urząd Miasta Łodzi
ul. Piotrkowska 104
90-926 Łódź

W odpowiedzi na Pismo Pana Skarbnika w sprawie udzielenia wyjaśnień w zakresie stosowania przepisów art. 226 ust.3 i 4 oraz art. 228 ust.2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (t.j.Dz.U z 2019 r., poz. 869 z późn.zm.) w odniesieniu do wydatków obowiązkowych w zakresie wpłat na PPK w ramach umów o zarządzanie i prowadzenie PPK zawieranych na podstawie ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1342) na czas określony powyżej jednego roku lub na czas nieokreślony, skierowane do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w trybie art. 13 pkt 11 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych, uprzejmie wyjaśniam:

Przepisy ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych nałożyły na podmiot zatrudniający pracowników obowiązek zawarcia umowy o zarządzanie PPK, jeżeli zatrudnia co najmniej jedną osobę w imieniu której, zgodnie z przepisami rozdziału 3, jest obowiązany zawrzeć umowę o prowadzenie PPK (art.7 ust.1 ustawy). Podmiot zatrudniający zobowiązany jest również do zawarcia umów o prowadzenie PPK, przy czym umowy te zawierane są przez podmiot zatrudniający w imieniu i na rzecz osób zatrudnionych (art. 14 ust.1 ustawy). Kwestie związane z zawieraniem umów uregulowane zostały odpowiednio w rozdziale 2 (Umowa o zarządzanie PPK) i rozdziale 3 (Umowa o prowadzenie PPK) ustawy. Ponadto ustawa nakłada zarówno na podmiot zatrudniający, jak i uczestnika PPK obowiązek dokonywania na rachunek PPK, wpłat podstawowych w określonej ustawowo wysokości (art.25 ust.1 ,art. 26 ust.1 oraz art.27 ust.1 ustawy) z możliwością zadeklarowania przez te podmioty dobrowolnej wpłaty dodatkowej (art. 26 ust.2 i art. 27 ust.2). Wpłaty te dokonywane są ze środków własnych odpowiednio podmiotu zatrudniającego i uczestnika PPK. Podmiot zatrudniający zobowiązany został nadto do obliczania i dokonania wpłat do wybranej przez ten podmiot instytucji finansowej /wpłata ze środków podmiotu zatrudniającego/ oraz do obliczenia, pobrania od uczestnika PPK i dokonania wpłat finansowanych przez uczestnika PPK (art.28 ust.2).

Uwzględniając przywołane wyżej przepisy ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, Regionalna Izba Obrachunkowa stoi na stanowisku, że zarówno umowa o zarządzanie PPK, jak

i umowa o prowadzenie PPK nie mieszczą się w katalogu umów, których realizacja w roku budżetowym i w latach następnych jest niezbędna do zapewnienia ciągłości działania jednostki, o których mowa w art. 228 ust.2 ustawy o finansach publicznych. Realizacja tych umów nie stanowi również przedsięwzięcia w rozumieniu art. 226 ust. 3 i 4 ustawy o finansach publicznych.

Przepisy ustawy o pracowniczych planach kapitałowych nie dają podstaw do uznania, że zawierane w ramach PPK umowy, kreujące określone stosunki prawne (w przypadku umowy o zarządzanie pomiędzy podmiotem zatrudniającym a instytucją finansową, a w przypadku umowy o prowadzenie PPK pomiędzy pracownikiem a instytucją finansową) stanowią źródło zobowiązań pieniężnych podmiotu zatrudniającego obciążających jego plan finansowy. Umowa o zarządzanie PPK zawierana pomiędzy podmiotem zatrudniającym a instytucją finansową w swej istocie jest umową określającą zasady gromadzenia i zarządzania środkami pracowników zgromadzonymi na rachunkach PPK. Zawarcie umowy o zarządzanie PPK determinuje możliwość zawarcia w imieniu i na rzecz pracownika umowy o prowadzenie PPK. Jakkolwiek jednym z elementów zawieranych umów jest określenie maksymalnej wysokości wynagrodzenia za zarządzanie funduszem zdefiniowanej daty, kosztów obciążających ten fundusz i opłat obciążających uczestnika PPK niemniej jednak, należności te pobierane są bezpośrednio przez instytucję finansową i pokrywane z środków zgromadzonych na rachunkach PPK, stanowiących prywatną własność pracowników.

Należy podkreślić także, że ustawa o pracowniczych planach kapitałowych zobowiązuje podmiot zatrudniający do finansowania z środków własnych wpłaty podstawowej (jak należy wnioskować z pisma skierowanego do Izby utożsamianej przez autora pisma z wydatkami obowiązkowymi ponoszonymi w oparciu o umowy na zarządzanie i prowadzenie PPK). Wysokość wpłaty ustalona została w ustawie na stałym poziomie wynoszącym 1,5% wynagrodzenia. Przepisy ustawy nie przewidują możliwości zmiany sposobu ustalania i wysokości dokonywanej wpłaty. Oznacza to, że podmiot zatrudniający zawierając umowy w ramach PPK nie posiada żadnej swobody w kształtowaniu jej wysokości. Wysokość wpłaty nie może zostać zmieniona także w drodze postanowień umownych. Przepisy ustawy nie wymagają by postanowienia dotyczące wysokości wpłat podstawowych stanowiły element umów zawieranych w ramach PPK. Podmiot zatrudniający dokonując wpłaty podstawowej na rachunek PPK pracownika finansowanej środkami pracodawcy, realizuje obowiązek ustawowy, wynikający z przepisów art. 25 ust.1 ustawy. Analogicznie przekazując na rachunek PPK wpłaty podstawowe w części finansowanej środkami pracownika, realizuje wyrażony w art. 28 ust.2 ustawy obowiązek obliczenia, pobrania od uczestnika PPK i dokonania wpłat do wybranej instytucji finansowej wpłat finansowanych przez uczestnika PPK.

W konsekwencji w budżecie jednostki samorządu terytorialnego oraz planach finansowych jednostek organizacyjnych zabezpieczeniu podlegają jedynie te wydatki, które wiążą się z wpłatą podstawową w części finansowanej środkami podmiotu zatrudniającego (zabezpieczeniu podlegać będą również wydatki z przeznaczeniem na wpłaty dodatkowe, o ile podmiot zatrudniający podjął decyzję w tym przedmiocie).

Z poważaniem

PREZES
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi

dr Ryszard Paweł Krawczyk